

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Kijavító végzés 14.

sorszám alatt.

Budapest, 2025.05.22.

Az ügy száma: Pfv.V.20.552/2024/12.

A tanács tagjai: Dr. Puskás Péter a tanács elnöke
Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró
Dr. Suba Ildikó bíró
Dr. Tánczos Rita bíró
Dr. Varga Edit bíró

A felperes: név1
cím1

A felperes képviselője: Ügyv édi Iroda
ügyintéző: Dr. Perenyei Tamás ügyvéd
cím2

Az alperes: név2
cím3

Az alperes képviselője: Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Krizsa Lajos ügyvéd
cím4

A per tárgya: kölcsön megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Kecskeméti Törvényszék
6.Pf.21.577/2023/9. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Kecskeméti Járásbíróság
19.P.20.014/2023/22-I. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

~~A felperes felülvizsgálati eljárási költségét 443.677 (négy száznegyvenháromezer-hatszázhetvenhét) forintban, az alperesét 60.222 (hatvanezer-kétszázhuszonkét) forintban állapítja meg.~~

A felperes felülvizsgálati eljárási költségét 60.222 (hatvanezer-kétszázhuszonkettő) forintban, az alperesét 443.677 (négy száznegyvenháromezer-hatszázhetvenkét) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az .. Nyrt. hitelező és az alperes adós között 2007. július 13-án CHF alapú személyi kölcsönszerződés jött létre. A kölcsön összege 8.152,73 CHF, azaz 1.200.000 forint volt, amelyet a folyósítás napján érvényes, az .. Nyrt. által alkalmazott deviza vételi árfolyamon számítottak ki.

[2] Az .. Nyrt. 2013. január 21. napjára a kölcsönszerződést felmondta, a felmondás oka 294,21 CHF összegű tartozás volt, majd a kölcsönszerződésből eredő követelését 2013. február 8-án a felperesre engedményezte.

[3] A bank a 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2 tv.) alapján az elszámolási kötelezettségének eleget tett, a tisztességtelenül felszámított összeget 1256,78 CHF összegben határozta meg.

[4] A felperes szerint az alperes tartozása 2015. június 10-én 7002,07 CHF tőke és 77,71 CHF késedelmi kamat volt. A felperes a felmondott szerződésből eredő követelést 2016. január 15-én forintosítva 1.896.770 forintban tartotta nyilván.

[5] A felperes 2016. január 21-én írásban felszólította az alperest 1.915.906 forint megfizetésére, amelynek az alperes nem tett leget, így a felperes 2020. október 1-én fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperes az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban előterjesztett, majd módosított keresetében az alperest elsődlegesen 1.896.770 forint és ezen összeg után késedelmi kamat, kezelési költség, 1.642.851 forint lejárt késedelmi kamatkövetelés, továbbá 113.806 forint követelés kezelése során felmerült költség és perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Másodlagosan az alperes kötelezését 1.526.771 forint tőke és ezen összeg után ügyleti és vegyes kamat, kezelési költség, illetve 1.807.304 forint lejárt késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte.

[7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott a követelés elévülésére, állította továbbá, hogy a perbeli szerződés az árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességtelensége miatt érvénytelen, valamint érvénytelen a felperesi jogelőd felmondása is. Egyebekben a keresetet összecszerűségében is vitatta.

Az első- és másodfokú határozat

[8] Az elsőfokú bíróság 2021. november 16-án kelt 19.P.21.813/2020/19-I. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A másodfokú bíróság 6.Pf.20.081/2022/6. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az .. Nyrt. és az alperes között 2007. július 13-án létrejött kölcsönszerződés érvényes, a kereset összecszerűsége vonatkozásában az elsőfokú bíróságot az eljárás folytatására utasította. A közbenső ítélet indokolása szerint az alperes érvénytelenségi és elévülési kifogása is alaptalan.

[9] A közbenső ítéletet követően folytatódó eljárásban az elsőfokú bíróság 2022. szeptember 29-én kelt 19.P.20.720/2022/7-I. számú ítéletével a felperes elsődleges keresetének helyt adva marasztalta az alperest. A másodfokú bíróság 6.Pf.21.478/2022/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[10] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.896.770 forint tőkét és ezen összeg után 2020. szeptember 15. napjától a kifizetés napjáig 13,25 % és a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat adott naptári félév teljére késedelmi kamatát, továbbá a tőke után 2020. szeptember 15. napjától a kifizetés napjáig 3 % kezelési költséget, továbbá 1.642.851 forint lejárt késedelmi kamatot, 113.806 forint költséget.

[11] Ítélete felülvizsgálat szempontjából releváns indokolása szerint a 2014. június 16-i, 2015. február 4.-i és 2015. július 2-i részletfizetési megállapodások a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 242. § szerinti tartozáselismerésnek nem minősülnek, így a bizonyítási terhet nem fordítják meg, ezért nem az alperesnek kellett bizonyítania azt, hogy tartozása nem áll fenn, hanem a felperesnek kellett követelésének összegét világosan, számszakilag ellenőrizhető módon levezetnie. Ennek a felperes eleget tett: az F/11. számú elszámolás 2007. július 13. napjától 2013. február 8. napjáig, míg az F/18. számú pedig a 2013. február 8. napjától 2021. február 1. napjáig tartalmazza a tartozás levezetését. A felperes F/11. számú levezetése alapján a 2013. január 14-i állapot szerint az alperes tartozása 275,72 CHF volt, amely a 2012. november 12-i törlesztőrészlet forint összegére vonatkozó adatok figyelembe vételével három havi törlesztőrészlet megfizetésének az elmulasztását jelenti. Az irat tartalma alapján az alperes utoljára 2012. december 19-én törlesztett, azt megelőzően számtalan alkalommal szólította fel a felperesi jogelőd az alperest a tartozásának megfizetésére. Az alperes az F/11. és F/18. számú kimutatásokban számítási hibára, további alperesi befizetésre nem hivatkozott. Önmagában az, hogy az engedményezési értesítőben az 1.807.304 forint összeg nem szerepelt, a tartozás összegének a bizonyítását nem zárja ki.

[12] Az elsőfokú bíróság rögzítette ítéletében továbbá azt is, hogy a fentiekre figyelemmel 2023. április 6-án megtartott tárgyaláson – a 19.P.20.014/2023/7. számú jegyzőkönyv 3. oldal 3. bekezdésében foglaltak szerint – tájékoztatta a feleket a bizonyítási érdekről. Az alperest arról, hogy ha vitatja a felperes azon állítását, hogy a felülvizsgált

elszámolás eredményeként a 2013. január 8-án kelt 2013. január 21. napjára szóló felmondáskor a tényleges alperesi tartozás 275,72 CHF volt, abban az esetben – figyelemmel arra, hogy az alperes azzal védekezett, hogy a meg nem fizetett törlesztőrészek összegét a túlfizetés összege jócskán meghaladta, fogyasztói késedelem nem állapítható meg – az alperes bizonyítási érdeke annak bizonyítása, hogy a felmondás időpontjában nem állt fenn tartozása. A felmondáskori tartozás összegét a 4/2021. Polgári jogegységi határozat (a továbbiakban: 4/2021. PJE határozat) szempontjai szerint kell meghatározni. Lehetőség van arra, hogy a vizsgálatot a felperes által szolgáltatott adatok, tehát törlesztőrészlet előírások és egyéb költség előírások alapul vételével és a befizetések összegének, dátumának figyelembevételével végezzék el, de ezen törlesztési adatok elemzése meghaladja a bíróság szakértelmét, a perben szakértői bizonyítás válhat szükségessé. A felperest arról tájékoztatta az elsőfokú bíróság, hogy az ellenbizonyítás keretében – ugyancsak szakértő útján – bizonyíthatja azt, hogy a felülvizsgált elszámolás számítási módja, tehát az MNB rendelet alapján levezetett teljes számítási mód megfelel a 4/2021. PJE határozatban írtaknak.

[13] Az alperes – vitatva a felek bizonyítási érdeke meghatározásának helyességét – szakértői bizonyítást nem indítványozott, így az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kölcsönszerződés felmondása jogszerű volt: a felperes felülvizsgált elszámolás adatait tartalmazó levezetése alapján az alperes a 2013. január 21. napjára szóló felmondáskor háromhavi törlesztőrészlet elmulasztásával esett késedelembe, amely – mint súlyos szerződésszegés – a hátralék összegére is figyelemmel (ami ekkor 5.889,83 CHF volt) olyan érdeksérelmet okozott a hitelezőnek, hogy az megalapozta a szerződés azonnali hatályú felmondását a régi Ptk. 525. § (1) és (2) bekezdése alapján.

[14] Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az Üzletszabályzat III.3.8. pontja alapján a felperesnek nem keletkezett forintosítási kötelezettsége, mert adott Üzletszabályzati rendelkezés kizárólag a szerződés deviza alapúságára utal.

[15] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[16] A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság az alapul szolgáló tényállást helytállóan állapította meg és a perben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetése és mérlegelése alapján helytállóan foglalt állást a felmondás jogszerűsége tekintetében – amellyel másodfokú bíróság is egyetértett – és az alapul szolgáló anyagi jogi rendelkezések helytálló alkalmazásával adott helyt a felperes összecszerűség tekintetében is alapos keresetének.

[17] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság nem alkalmazta tévesen a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási érdekre vonatkozó rendelkezést. Az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetés keretében helytállóan tájékoztatta a feleket arról, hogy az alperes bizonyítási érdeke annak szakértővel való bizonyítása, hogy a felmondás időpontjában nem állt fenn tartozása. Az alperes az elsőfokú bíróság helyes anyagi pervezetésére határozottan azt a nyilatkozatot tette, hogy nem indítványoz szakértői bizonyítást, mivel álláspontja szerint nem az alperesnek van bizonyítási kötelezettsége, ezért a bizonyítatlanság következményét viselni köteles.

[18] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a forintosítás tekintetében kiegészítette és rámutatott, hogy az Üzletszabályzat 6.3. pontjának 2009. évi módosítását követően már nem tartalmazta azt a szerződéskötéskor meglévő rendelkezést, hogy a követelés értékesítésekor a követelés forintosítását el kellene végezni, ezért a perbeli követelés forintosítása az értékesítésekor nem kellett, hogy megtörténjen. A felperes 2015. április 29-én eleget tett a DH2 törvény szerinti elszámolási kötelezettségének, meghatározta a CHF-ben tisztességtelenül felszámított összeget, majd a perbeli követelést 2016. január 15-én – a jogszabály kifejezett rendelkezése folytán – forintosította.

A felülvizsgálati, felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[19] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[20] Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 265. § (1) bekezdését jelölte meg, valamint hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.21.523/2021/5. számú és Pfv.21.459/2017/10. számú közzétett határozatától.

[21] Az alperes a Pp. 265. § (1) bekezdésének a sérelmét azon az alapon állította, hogy amennyiben a felperes a keresetét a felmondásra alapítja, úgy alperesi vitatás esetén az általános szabályok szerint a felmondásra jogot alapító felperest terheli a felmondás jogszerűségének bizonyítása, nem pedig az alperesnek szükséges bizonyítania azt, hogy a felmondásra okot adó késedelme nem állt fenn a felmondás időpontjában. A bizonyítási érdek nem a felmondás érvénytelenségéhez (jogellenességéhez), hanem – az alperesi vitatás okán – éppen annak érvényességéhez (jogszerűségéhez) fűződik. E körben utalt arra is, hogy a másodfokú bíróság a korábbi hatályon kívül helyező végzésében előírta, hogy a megismételt perfelvételi eljárás során lehetőséget kell biztosítani – anyagi pervezetés keretében – a feleknek arra, hogy a nyilatkozataikat és bizonyítékaikat teljes körűen megtegyék és bizonyítási indítványukat előterjesszék, majd a felek által indítványozott és az elsőfokú bíróság által a tényállás megállapítása érdekében szükségesnek ítélt bizonyítást le kell folytatni. A megismételt eljárásban a felperes a felmondás körében semmiféle olyan nyilatkozatot nem tett, amit korábban ne adott volna már elő, kizárólag arra hivatkozott, hogy a felülvizsgált elszámolás adataiból kell kiindulni. A bizonyítási teher téves kiosztása miatt azonban nem került feltárássra, hogy amennyiben az eredeti, tisztességtelen adatok szerinti tartozás a felmondás időpontjában 294,21 CHF összegű volt, a felperesi jogelőd pedig 1256,78 CHF összegű fogyasztói követelést állapított meg 2015. február 1. napjára, úgy miért csak 275,72 CHF összegre csökkent a felmondáskori tartozás összege, holott ezt a kérdést kellett volna tisztázni a másodszor megismételt eljárásnak {6.Pf.21.478/2022/4. számú végzés [26] pontja}. Bizonyítást tehát annak ellenére nem folytattak le, hogy a felek megtették perfelvételi nyilatkozataikat.

[22] Az alperes álláspontja szerint a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.21.523/2021/5. számú határozatának [26]-[28] bekezdésétől. A határozat hivatkozott részében a Kúria a pénzügyi intézet bizonyítási érdekeként határozta meg az adós hátralékos tartozása összegének és annak a bizonyítását, hogy ezen összeg meghatározásakor hogyan vette figyelembe a DH1. törvény szerint tisztességtelenül felszámított összeget, és ténylegesen milyen összegű hátralékos tartozás miatt mondta fel a kölcsönszerződést.

[23] Ebből következően jelen eljárásban sem terhelhette volna az adós alperest a bizonyítás és nem neki kellett volna a szakértő kirendelését indítványoznia. A Kúria határozatában kifejtett jogértelmezéssel szemben az alperes marasztalására tehát olyan módon került sor, hogy a bíróságok nem folytattak le bizonyítást arra nézve, hogy az alperesnek volt-e hátralékos tartozása a kölcsönszerződés felmondásakor.

[24] Az alperes hivatkozása szerint a jogerős ítélet a Kúria Pfv.21.459/2017/10. (BH2018. 282.) határozatának azon részétől, amely szerint felperes bank devizaalapú kölcsönszerződésből eredő, az adós alperesek által vitatott kereseti követelésének

alátámasztására a felülvizsgált elszámolás nem szolgálhat. Az elszámolásnak az adósok tartozására vonatkozó adatai nem kötik a perben eljáró bíróságokat. Kizárólag a pénzügyi intézmény által a fogyasztó terhére a különnemű árfolyamok, valamint az egyoldalú kamat-, költség- és díjemelés alkalmazásával tisztességtelenül felszámított, és így az adósok által túlfizetett összeg az, ami további jogvita tárgyát már nem képezheti. A jogerős ítélet eltér továbbá a kúria kötelező erejű határozatának [15] bekezdésétől is, amely kifejezetten rögzíti, hogy miután az eljáró bíróságokat a felperes felülvizsgált elszámolásnak az alperesek tartozására vonatkozó adatai nem kötötték, azt a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 164. § (1) bekezdés szerint a felperesnek a perben bizonyítania kellett.

[25] Az alperes előadta továbbá, hogy a másodfokú bíróság az elsődleges fellebbezési kérelem körében az árfolyamkockázati tájékoztató tartalmán alapuló jogi érvelését elmulasztotta elbírálni.

[26] A felperes felülvizsgálati kérelmével együtt felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett. A Pp. 408. § (1) bekezdése alapján kizárt felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapította, a megsértett jogszabályhelyet és az eltéréssel érintett kúriai határozatokat a felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal egyezően jelölte meg.

[27] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében – utalva annak helyes indokaira – a jogerős ítélet hatályában tartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A Pp. 408. § (1) és (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának előfeltétele volt a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem előterjesztése. A Kúria a Pfv.V.20.552/2024/4. számú végzésével a felülvizsgálatot a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján engedélyezte, mert a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.21.523/2021/5. és Pfv.21.459/2017/10. számú közzétett határozataitól.

[29] A felülvizsgálat engedélyezését követő felülvizsgálati eljárásban a Kúria az érdemi felülvizsgálat során kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között vizsgálhatta a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát [Pp. 423. § (1) bekezdés].

[30] A Pp. 413. § (1) bekezdése és – az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatályba lépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozat alapján a Pp. hatálya alá tartozó ügyekben is alkalmazandó – a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja és annak indokolásában kifejtett és többek között a Kúria Pfv.21.291/2020/11., Pfv.21.096/2021/7. számú határozataiban fenntartott jogértelmezés szerint: a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő, kötelező tartalmi kellékei – egyebek mellett – a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen konjunktív feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, azaz a jogszabálysértésre való hivatkozása indokát ismerteti. A felülvizsgálatot kérő félnek az általa hivatkozott jogszabálysértéssel összefüggésben a megsértett jogszabályhelyet konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatároznia, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának (Kúria

Gfv.30.114/2023/4.). A több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. A Pp. 413. § (1) bekezdés c) pontja szerint a felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi eleme a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozás esetén a Kúria közzétett határozatának és annak azon részének a megjelölése, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér. A hiányos hivatkozásokat a Kúria érdemben nem bírálja el.

[31] Nem volt a fentiekre tekintettel vizsgálható az alperes azon hivatkozása, hogy a másodfokú bíróság az elsődleges fellebbezési kérelmét nem bírálta el, mert ezen hivatkozáshoz az alperes nem jelölt meg megsértett jogszabályhelyet.

[32] A felülvizsgálat fenti keretei között eljárva a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem megalapozott, mert az eljáró bíróságok eljárási szabálysértése miatt a jogerős ítélet az ügy érdemére kihatóan jogszabálysértő és a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér.

[33] Helytállóan hivatkozott arra az alperes, hogy a Kúria kötelező erejű Pfv.21.459/2017/10. számú határozatában foglaltak alapján a felperes jogelődje felmondására alapított – alperesek által vitatott – kereseti követelésének az alátámasztására a felülvizsgált elszámolás nem irányadó, annak a deviza alapú kölcsönszerződésből eredő, késedelmes követelésként még nyilvántartott tartozásra vonatkozó adatai nem kötik a bíróságot. Erre tekintettel a hivatkozott határozat [15] bekezdésében kifejtettekkel egyezően és a Pfv.21.523/2021/5. határozat [25], [26] és [28] bekezdésében kifejtettekben is következően – az alperes vitatására tekintettel – a Pp. 265. § (1) bekezdés alapján a felmondás jogszerűségét, így az alperes felmondáskori tartozásának az összegét (ahogy a keresete összecszerűségét is) a felperesnek kell levezetnie és bizonyítania is, mert a hátralék összege alapján állapítható meg, hogy az a felmondást megalapozó súlyos szerződésszegésnek minősül-e. A tartozás összegének bizonyítására önmagában a felülvizsgált elszámolás, a hiteltörténeti kimutatás és az azok alapján készült felperesi számítás, azaz a felperes saját nyilatkozata, nem alkalmas. A felmondáskori tartozás összegének meghatározása során a 4/2021. PJE határozatban írtaknak szerint a felülvizsgálat elszámolás szerint tisztességtelenül felszámított összeget az egyes törlesztőrészletekben az érvénytelen részhez kapcsolódóan megfizetett többletszolgáltatásként, a szerződés teljesítéseként kell – a pénztartozás teljesítésére vonatkozó szabályok szerint – elszámolni figyelemmel az esetleges adósi késedelmekre is. A kölcsönszerződés fizetési késedelemre alapított felmondása jogszerűségének vizsgálata során mindezekre tekintettel a felmondást megelőzően a törlesztőrészleteknek az érvénytelen kikötésen alapuló hányadára teljesített befizetéseket is értékelni kell az adós javára.

[34] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a felperes által elkészített, a felmondáskori tartozás összegét levezető számítás helyességének megítélését szakkérdésnek minősítette, mivel az meghaladja a bíróság szakértelmét (19.P.20.014/2023/7. számú jegyzőkönyv 3. oldal) – amelynek eldöntése a bíróság határhörébe tartozik [Pp. 300. § (1) bek.] –, alperesi vitatás esetén a szakértő kirendelése nem mellőzhető. A szakértő kirendelésének indítványozása azonban az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felmondásra jogot alapító, igényt érvényesítő felperes bizonyítási érdekébe tartozik. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási érdekét tehát nem megfelelően határozta meg és ennek folytán a bizonyítási terhet nem megfelelően osztotta ki. A bizonyítási érdek téves meghatározásával a másodfokú bíróság is egyetértett {jogerős ítélet [18] bekezdése}, így azt nem korrigálta és a felmondáskori tartozás összegének alperesi vitatása ellenére a tartozás fenn nem állásának bizonyítatlanságát az alperes terhére értékelve vont le következtetést a felmondáskori tartozás fennállására, így a kereset alaposságára. A jogerős

ítélet erre tekintettel sérti a Pp. 265. § (1) bekezdését és jogkérdésben eltér a hivatkozott Kúriai határozatoktól.

[35] Mindezekre figyelemmel a Kúria az ügy érdemére kihatóan jogszabálysértő és a Kúria határozatában kifejtett jogértelmezéstől eltérő ítéletet a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján a hatályon kívül helyezte és – figyelemmel arra, hogy az alperes csak a másodfokú eljárás megismétlését kérte és a Kúria az előterjesztett kérelemhez kötve van – a másodfokú bíróságot utasította új eljárásra és új határozat hozatalára.

[36] Az új eljárás során a másodfokú bíróságnak a Pp. 369. § (4) bekezdése és 265. § (1) bekezdése alapján tájékoztatnia kell a feleket a helyes bizonyítási érdekről, e körben a felperest arról, hogy az alperes súlyos szerződésszegését megalapozó felmondáskori tartozás összegének, így az előterjesztett számszaki levezetésének a 4/2021 PJE határozat szerinti elveknek való megfelelésének a bizonyítása a perben őt terheli, amely szakkérdés. A másodfokú bíróságnak ezt követően elsődlegesen azt kell eldöntenie, hogy az esetlegesen felajánlott bizonyítás meghaladja-e a másodfokú eljárás kereteit vagy sem, szükséges-e az elsőfokú eljárás megismétlése. A bíróság ugyanis csak a tájékoztatást követően felajánlott és releváns bizonyítás lefolytatását vagy annak előterjesztése hiányának jogkövetkezményeire történt figyelmeztetést követő elmaradását követően tud állást foglalni abban a kérdésben, hogy volt-e az alperesnek hátralékos tartozása a kölcsönszerződés felmondásakor; ha volt, mennyi volt ennek az összege; a tisztességtelenül felszámolt összeg mennyivel csökkentette a hátralékos tartozás összegét, és ennek tükrében súlyos szerződésszegésnek minősült-e a hátralékos tartozás megfizetésének elmaradása. Ezt követően lesznek abban a helyzetben a bíróságok, hogy a kereset alaposságáról állást foglaljanak.

[37] A Kúria a hatályon kívül helyezés folytán a Pp. 424. § (4) bekezdése alapján a felek felülvizsgálati eljárás során felmerült költségét csak megállapította, annak viseléséről, megfizetéséről az új határozatot hozó bíróság dönt. Az áfát is tartalmazó ügyvédi munkadíjak összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése, illetve 3. § (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg. ~~A felperes felülvizsgálati költsége tartalmazza a lerótt felülvizsgálati eljárási illetéket is. Az alperes felülvizsgálati eljárási költsége tartalmazza a lerótt felülvizsgálati eljárási illetéket is.~~

[38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdés alapján alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[39] A határozat ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

A határozat elvi tartalma

A kölcsönszerződés felmondásának jogszerűségét, így az adós alperes felmondáskori tartozásának az összegét (ahogy a keresete összecszerűségét is) a felperesnek kell levezetnie és bizonyítania is, mert a hátralékos összeg alapján állapítható meg, hogy a megfizetés elmaradása a felmondást megalapozó súlyos szerződésszegésnek minősül-e.

Záró rész

Budapest, 2024. január 29.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Suba Ildikó s.k. bíró, dr. Tánzos Rita s.k. bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Sz.Sz.

bíróági ügyintéző

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.V.20.552/2024/14.

A tanács tagjai: Dr. Puskás Péter a tanács elnöke
Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró
Dr. Suba Ildikó bíró
Dr. Tánczos Rita bíró
Dr. Varga Edit bíró

A felperes: név1
cím1

A felperes képviselője: Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Perenyei Tamás ügyvéd
cím2

Az alperes: név2
cím3

Az alperes képviselője: Krizsa Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Krizsa Lajos ügyvéd
cím4

A per tárgya: kölcsön megfizetése

A kijavítási kérelmet benyújtó fél:
alperes

A kijavítási kérelemmel érintett bíróság neve és határozatának száma:

Kúria
Pfv.V.20.552/2024/12. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a Pfv.V.20.552/2024/12. számú végzés rendelkező részének a perköltségről szóló második bekezdését az alábbiak szerint javítja ki:

Az felperes felülvizsgálati eljárási költségét 60.222 (hatvanezer-kétszázhuszonkettő) forintban, az alperesét 443.677 (négy száznegyvennégyezer-hatszázhetvenhét) forintban állapítja meg.

A Kúria a Pfv.V.20.552/2024/12. számú végzés indokolása [37] pontjának utolsó mondatát az alábbiak szerint kijavítja:

Az alperes felülvizsgálati eljárási költsége tartalmazza a lerótt felülvizsgálati eljárási illetéket is.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] Az alperes a Pfv.13. sorszámú beadványában a Kúria Pfv.V.20.552/2024/12. számú végzésének kijavítását kérte, mert a Kúria a végzés rendelkező részében a felülvizsgálati eljárási költség megállapításánál tévesen jelölte meg a feleket.

[2] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 352. § (1) bekezdése szerint, ha a határozat névcserét, hibás névírást, szám- vagy számítási hibát, illetve más hasonló elírást tartalmaz, a bíróság azt kérelemre vagy hivatalból bármikor kijavíthatja.

[3] A Kúria az iratok alapján megállapította, hogy – a kijavítás iránti kérelemnek megfelelően – a Pfv.12. sorszámú végzés rendelkező részében tévesen a felperesnél felmerült felülvizsgálati eljárási költséget az alperesnél felmerült költségként, míg az alperesnél felmerült felülvizsgálati eljárási költséget a felperesnél felmerült költségként állapította meg. A Pfv.12. sorszámú végzés indokolásának ezzel összefüggő [37] pont utolsó mondata pedig azért szorult kijavításra, mivel a felülvizsgálati eljárási illetéket nem a felperes, hanem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó alperes fizette meg.

[4] A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 352. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

[5] A végzés ellen a felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja kizárja.

Budapest, 2025. május 22.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Suba Ildikó s.k. bíró, dr. Tanczos Rita s.k. bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró

Sz.Sz.

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző